

ՆԵՐՍԵՍ ԾՆՈՐՀԱԼԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԱՂՈԹՔԸ՝
ԽԱՂՈՂՆ ՕՐՀՆԵԼՈՒ ՀԱՄԱՐ

Ով Տեր Աստված, անսկիզբ Հայր, անստեղծ և անմահ բնություն, Դու, որ ինքնագո ես և չգոյությունից գոյացնում ես բոլոր եղածները, Դու, որ Քո արարչության երրորդ օրում հրամայեցիր, որ հողը տուկեր և վանապան պտղաբերության բույսեր աճեցնի՝ զգայական և շնչավոր կենդանիների կարիքների համար: Նրանց հետ նաև Քո վայելչության դրախտի ծառը տնկեցիր՝ ի վայելումն և ի բնակություն բանական արարածներին, որ և օրհնեցիր ըստ աստվածային խոսքի, թե «Աստված տեսավ, որ շատ լավ են, և Աստված օրհնեց նրանց»:

Իսկ երբ մարդը խախտեց Քո պատվիրանը՝ ճաշակելով արգելված պտուղը, Քո օրհնությունը, որ կար երկրի և նրա պտուղների վրա, անեծքի վերածեցիր Ադամին ասելով. «Թող երկիրը անիծված լինի քո գործերի պատճառով»: Եվ սա արդար դատաստան էր, որովհետև ինչպես որ գլխի մահից հետո անկարելի է, որ անդամները ապրեն, այնպես էլ, անկարելի է, որ արարածների գլուխ՝ մարդու մեռնելուց հետո, երկրի ծառայական բնությունն անփոփոխելիորեն ենթակա մնար Քո կենդանարար օրհնության խոսքին:

Իսկ հետո Քո հայրական թաքուն սերը հայտնեցիր մարդկային ցեղին՝ ուղարկելով Քո Միածին Որդուն, որպեսզի մարմնով զավապան բխեցնի Հետուի արմատից և վայելուչ և անուշահոտ ծաղիկ աճի անարատ կույս Մարիամից: Եվ մահկանացու բնությունը կենաց և անմահության պտուղ դառնա: Նրանով՝ խաչի վրա դարձյալ օրհնեցիր համայն տիեզերքը Քո անսուտ խոստումով, որ տրվեց հավատքի հայր Աբրահամին, թե «Քո վավակի միջոցով պիտի օրհնվեն աշխարհի բոլոր ազգերը»: Եվ եթե

անեծքի դատապարտությունը տիրեց բոլորի իշխանին (մարդուն—Ե. Մ.) և նրա իշխանության տակ գտնվածներին, որքան առավել մարդկային բնության օրհնության հետ՝ զգայական բնություն ունեցող արարածները վերստին պիտի հաղորդվեն աստվածային օրհնություններին. բոլորից առավել՝ ողկույզի պտուղը, որից խաղողի արյունը արժանի դարձավ մեծագույն շնորհների օրհնության՝ Քո Միածին Որդու փրկական արյան նյութը լինելով: Որով գտնվելով ազատվեցինք մեզքի և մահվան ծառայությունից: [Եվ] Խորհուրդի վերնատանը այն իր ձեռքն առնելով օրհնեց ասելով.

«Այս է Իմ արյունը», [այս գինին] և նրա բոլոր համասեռները նույն պտուղով ստացան կատարյալ օրհնությունը: Եվ արդ, ով Տեր, նույն օրհնությամբ, որով առաջին և երկրորդ արարչության ժամանակ օրհնեցիր Քո կողմից բարի ստեղծված արարածներին:

Օրհնիր և այժմ, Ահարոնի վաղեմի քահանայության պես, Քեզ նվիրվող այս տարվա նոր պտուղի առաջնեկը՝ խաղողի այս ողկույզը: Ինչպես Իսրայելի տոհմում Մովսեսի ձեռքով օրենք սահմանեցիր, որ վրկայության խորանի առջև Քեզ նվիրեն բոլոր պտուղների առաջին բերքը, որպեսզի այս հատուկ ընծաներով բոլոր պտուղներն ստանան Քո օրհնությունը, այնպես էլ այս նվիրված պտղին խառնելով միացրու Քո աստվածային և հոգևոր օրհնությունը: Եվ թող այս նյութականը ճաշակելով Քո օրհնության իմանալի շնորհը միանա ճաշկողների հոգիներին՝ ստանալով մաքրություն և մեղքերի թողություն այս ճաշկույնով, որով և արժանավոր դառնանք ճաշակելու կենաց ծառի պտուղը, որ հրեշտակ-

ների դասին հրամայեցիր պահել բոցեղեն սրով: Եվ մենք անմահանալով անմահների դասի հետ միշտ փառավորենք Քեզ՝ Որդուդ և Ամենասուրբ Հոգուդ հետ, այժմ և միշտ և հավիտյանս, ամեն.

ԽԱՂԱՂՈՒԹՅՈՒՆ ԱՄԵՆԵՅՈՒՆ

Օրինյալ ես, ով Որդի և Հոր Խոսք, Դու, որ անբացատրելի առաջին լույսի ճառագայթն ես, աներևույթ Աստուծո կերպարանքն ես ու պատկերը, գոյակից ես նրան և արարչակից՝ արարածներն ստեղծելիս, Դու, որ խոսքով ասացիր՝ և եղան, հրամայեցիր՝ և հաստատվեցին, որովհետև Քո իմանալն ու կամենալը կատարյալ գործ է: Դու փայտյա տունկերից տկարը՝ որթատունկը, պտղի օգտակարության պատճառով, ստեղծեցիր ավելի պորավոր, քան բարձրագույն ծառերը, այլև Քեզ գերագույնիդ օրինակ դարձնելով պատվեցիր այն, Քեզ անվանեցիր որթատունկ, Քեզ սիրով կապվածներին՝ ուռ և Քո Հորը՝ խնամող և մշակ, որպեսզի արդարության գործի պտղաբերումը մաքրի հատողների օրենքով, նրանցից անայտուղները կտրի և դեն նետի՝ որպես ճերմակ հավիտենական կրակի:

Մարգարեների միջոցով ցույց տվեցիր, որ խաղողը ցրում է տրսումությունը և ուրախություն է պատճառում. «Գինին ուրախացնում է»,—ասաց ըստ մարմնի Քո Հայրը: Արդ, նրա Որդին հրամայում է գինի տալ նրանց, որոնք տխրության մեջ են: Դու, վերնատանը տվեցիր կրկնակի ուրախարար բաժակը՝ Քո քավիչ արյունը և հոգու իմաստությունը, որով և նշանակեցիր այս խորհուրդը: Եվ իբրև օրինակ՝ Մելքիսեդեկը հաց և գինի մատուցեց Աբրահամին: Նույնը և Նոյի միջոցով հայտնեցիր, որ տխրել էր աշխարհի ջրհեղեղով ապականության պատճառով՝ տալով նրան սա իբրև մխիթարություն, որովհետև, ինչպես Գիրքն է ասում, Նոյը տրակեց առաջին այգին, խմեց գինուց և սքանչացավ արդարը:

Թեպետ Քո կողմից տրվեց իբրև բարի պարգև, սակայն սրա հետ ոչ խելացի վար-

վողների համար արբեցությունը պատճառ է դառնում նրանց անձերի չարության, ինչպես Քո բարի ստեղծածներից շատ բաների պարագային:

Եվ արդ, ով Տեր, Քո փառքի անվան տաճարին նվիրված ողկույվների այս բերքը օրհնիր սկզբնական օրհնությամբ, ինչպես օրհնեցիր ապոխը, որ կար ողկույվների մեջ: Եվ նրանց, որ ճաշակում են այս օրհնյալ բերքից, Քո կողմից շնորհիր մեղքերի թողություն, հոգու և մարմնի առողջություն: Սրանից հավատքով ճաշակողներին հնարավորություն տուր ավապակի հետ ճաշակել դրախտի անմահական պտուղից:

Օրհնիր, ով Տեր, այս նոր պտուղը ընծայող նվիրատուներին և նրանց այս անցավոր պտուղի փոխարեն անմահ կենաց վախճանություն պարգևիր:

Օրհնիր, ով Տեր, և որթատունկերը, և այն այգիները, որոնցից կտրվեցին օրհնության ողկույվները և նվիրվեցին սուրբ եկեղեցուն, և արա այնպես, որ նրանք պտղաբերությամբ լինեն առատաբեր և բավմաբերուն՝ պարարտ և բարեբեր հողի նման:

Եվ այգեստանների դաշտերը, որտեղից բերված են այս ընծաների պտուղները, անփորձանք պահիր, ով Տեր, բոլոր պատուհասներից, որոնք, մեր մեղքերի պատճառով վերնից են իջնում. կարկուտից, ցրտահարող սառնամանիքից, խորշակահար քամիներից և վնասակար ճիճուներից, որպեսզի այս աշխարհում վայելելով Քո նյութեղեն բարիքները, որ շնորհեցիր մեզ ի վայելումն՝ Քո փառքի համար, Քեզ հետ ուտելով և խըմելով արժանի լինենք ամենալի որթատունկի բերքին՝ Քո Հոր արքայության սեղանին ըստ անսուտ խոստումի, որ տրվեց Քո կողմից, ի պատիվ և ի փառք հավագո Երրորդությանդ՝ Հոր, Որդու և Ամենասուրբ Հոգու, որին վայել է փառքը, իջխանությունը և պատիվը, այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից, ամեն:

Թարգմանությունը՝ Ե. ՄԵԼՔՈՆՅԱՆԻ

(«Ճաշոց», Վաղարշապատ, 1872, էջ 595—597)

